

ת"פ (באר שבע) 14880-01-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' דולב חיים פרץ (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 14880-01-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' דולב חיים פרץ - בעצמו/שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 14880-01-24
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

דולב חיים פרץ (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[28.01.2025]

כבוד השופט יריב בן דוד

ע"י ב"כ עוה"ד ניר אביב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בן חמישה אישומים בביצוע העבירות הבאות: פריצה לרכב בכוונה לגנוב, כניסה למקום תפילה בכוונה לבצע עבירה, הסגת גבול פלילית, גניבה מרכב ושלוש עבירות גניבה. העבירות לפי סעיפים 413 סיפא, 406(א), 447(א), 413ד(א) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בהתאמה, ועל פי העובדות הבאות:

א. באישום 1 (פריצה לרכב וגניבה), פרץ הנאשם לרכב אשר חנה בדימונה בשעות הבוקר המוקדמות של 19.10.23. הנאשם פתח את דלת הנהג וגנב מתוך הרכב של גב' שולה אוחיון (להלן: "מתלוננת 1") מכשיר טלפון נייד בשווי 3,500 ₪ ועזב המקום. צוין כי מכשיר הטלפון הושב למתלוננת 1.

ב. באישום 2 (גניבה מרכב), ביום 14.11.23 גנב הנאשם מתוך רכב שחנה בעיר דימונה את תיקו של בעל הרכב, מר שלמה אוחיון (להלן: "מתלונן 2"). בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבניין סמוך, הוציא מהתיק דרכון, ספח תעודת זהות, מפתח לרכב, דיסק קשיח, 4 כרטיסי אשראי, שני פנקסי שיקים וחשבוניות אותם נטל, והשאיר את התיק במקום.

ג. באישום 3 (גניבה), ניגש הנאשם בשעות הערב של 14.11.23 אל מאחורי גב' רחל פרטרו (להלן: "מתלוננת 3") אשר ישבה ברחבת קניון בדימונה, וגנב מתוך תיקה את ארנקה. משגילתה מתלוננת 3 את המתרחש, רצה אל הנאשם והשיבה הגניבה לידיה.

ד. באישום 4 (הסגת גבול פלילית וגניבה), הסיג הנאשם גבול בשעות הבוקר של יום 10.12.23 למחסן ביתה של גב' סוניה בן הרוש (להלן: "מתלוננת 4") בדימונה, בכך שנכנס לתוך המחסן, אשר היה פתוח, וגנב מתוכו קרטון עם זוגות נעליים וקופסה עם סט סירים חדשים.

ה. באישום 5 (כניסה למקום תפילה), נכנס הנאשם בשעות הערב של 5.12.23 לבית כנסת בדימונה, באמצעות דלת מטבח סגורה, הנאשם חיטט בארונות בית הכנסת במטרה למצוא דבר מה שניתן לגנוב, ומשלא מצא דבר - עזב המקום.

תסקיר שירות המבחן

2. ביום 18.11.24 התקבל תסקיר שירות המבחן (להלן: "התסקיר").

על פי נתוני התסקיר, הנאשם בן 26, רווק ואב לילד בן חמש, אשר התגורר לפני מעצרו עם הוריו בדימונה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולא התגייס לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים. הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח לאומי. הנאשם מסר כי מתמודד עם קשיים משמעותיים אותם חווה בעקבות תאונות ופוסט-טראומה שעבר בילדותו.

הנאשם מתמודד עם התמכרות ממושכת לסמים, אשר החלה בגיל 14 בשימוש בחשיש ובקנאביס, ובהמשך החמירה עם שימוש בסמים קשים יותר בהם אקסטזי, "נייס גאי" ולאחרונה גם מדבקות פנטניל ומדבקות מורפיום. הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער מאז שנת 2012, בעקבות מעורבותו בפלילים וקשיי תפקוד בקהילה. הוא הופנה בעבר למספר מסגרות טיפוליות, ביניהן מעון "נווה חורש", ולאחר מכן שולב בפנימייה טיפולית "כנף של אהבה". דווח כי במהלך שהותו בפנימייה זו, השתמש הנאשם בסם "נייס גאי". אז הופנה הנאשם לאבחון במסגרת "קשב לנוער", המטפלת בבני נוער נפגעי סמים ואלכוהול. במסגרת זו השתלב בטיפול פרטני ובדיקות שתן. בהמשך חלה ירידה בתפקודו והוא הוצא מהפנימייה הטיפולית בעקבות הפקעת צו מבחן ונדון למאסר בכלא "אופק". בגיל מבוגר יותר, הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות ולגמילה פיזית באשפוזית "הדרך", אך שב לשימוש בסמים שבועיים לאחר מכן. ביחס לעבירות המיוחסות לו, נטל הנאשם אחריות על ביצוע, תיאור אותן כפעולות לא מתוכננות שהתרחשו תחת השפעת חומרים ממכרים, והביע חרטה על מעשיו. הוא שיתף בתובנה בדבר פגיעת מעשיו בנפגעי העבירה ובכלל החברה, ותיאר תחושת לאות מאורח חיים שולי. לדבריו, הוא מעוניין להשתקם ולשנות את אורחות חייו עם שחרורו. סיכויי שיקום: שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע מודעות ראשונית למאפייני אישיותו ולדפוסי ההתנהגות אשר הובילו אותו לפלילים, כמו גם לרצון לשנות את אורחות חייו. הנאשם מבטא שאיפה לשיקום ולשינוי, כולל הימנעות מהתמכרות וממעורבות חוזרת בעבריינות. הנאשם מכיר בתפקידו כאב לבנו ומביע רצון לחדש את הקשר עמו באופן חיובי. נכונותו המוצהרת של הנאשם להשתלב בתהליך טיפולי המעידה על פוטנציאל לשיקום בתנאי שיוכלו להימצא פתרונות מותאמים למצבו.

גורמי סיכון: הנאשם מתמודד עם היסטוריה ממושכת של התמכרות לסמים וביצוע עבירות פליליות, המשפיעה על התנהלותו היומיומית ומגבירה את הסיכון לחזרה לפלילים. הנאשם מתקשה לווסת דחפיו ורגשותיו, במיוחד במצבי לחץ או משבר, ופועל לעיתים קרובות מתוך אימפולסיביות ומיקוד בצרכים מיידיים. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו התקשה להשתלב בתהליכים טיפוליים מתמשכים וגם לא בתעסוקה סדירה, תוך שנוטה להשליך אחריות מעשיו על גורמים חיצוניים. כמו כן, סירוב הנאשם להפסיק את השימוש בכדורים ממכרים בהם משתמש ("ליריקה") ואף סירובו לבחון אלטרנטיבות להם, מונעים את יכולתו להשתלב בקהילה טיפולית מתאימה.

בשורה הסופית, שירות המבחן לא המליץ על שחרור הנאשם לקהילה טיפולית, והמליץ על שילובו בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

טיעונים לעונש

3. בדיון שנערך ביום 26.11.24, הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (ת/1); פרוטוקול גזר דין בהליך ת"פ 51217-04-19 (ת/2); פרוטוקול גזר דין בהליך ת"פ 27226-11-19 (ת/3); מסמך פלט מאסרים משב"ס (ת/4); וטיעונים בכתב (ת/5). ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (נ/1 עד נ/6).

4. ב"כ המאשימה ציינה כי הערכים שנפגעו מהעבירות כוללים פגיעה בזכות הקניין ובתחושת הביטחון של נפגעי העבירה. לשיטת ב"כ המאשימה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני. הנסיבות הרלוונטיות כוללות חמישה אישומים המתארים עבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב, הסגת גבול וכניסה למקום תפילה. נטען כי העבירות בוצעו בזמנים סמוכים, בזמן בו מאסרים מותנים תלויים כנגד הנאשם, וכי המעשים אמנם בוצעו ללא עזרים או תחכום מיוחדים, אך באופן חוזר ונשנה.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש אחד לכל האישומים, הנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הודה באשמתו וחסך בזמן שיפוטי, אך עברו הפלילי הרלוונטי, שיקולי הרתעה ואי מיצוי תהליך שיקומי מצדיקים את הצבת עונשו ברף הבינוני של המתחם, והפעלת המאסרים המותנים במצטבר, לצד הטלת רכיבי ענישה נלווים כגון קנס משמעותי ופיצוי למתלוננים.

5. ב"כ הנאשם טען כי המעשים בוצעו בנסיבות מקלות, חסרי תחכום, ללא כלים או תכנון מוקדם, ובצל מצוקה ותלות נוכח התמכרותו לסמים. נטען כי הפגיעה ברכוש הייתה מינימלית, חלק מהרכוש הוחזר, ולא נגרם נזק חמור. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש נמוך יותר, בין מספר חד ספרתי של חודשי מאסר, אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות לבין מאסר של 18 חודשים, תוך שעתר למקם את עונשו של הנאשם בחציו התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם צעיר, בן 26, בעל נסיבות חיים מורכבות, אשר מגיל צעיר חווה טראומות משמעותיות, בהן תאונה קשה בגיל 7 אשר הותירה אותו עם שברים בלסת ובשיניים והובילה לניתוחים וטיפולים מורכבים, שהשפיעו על דימויו העצמי ויחסיו החברתיים. בהמשך הנאשם אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז, אשר הקשתה על השתלבותו במסגרות חינוכיות. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם מתמודד עם בעיות בריאותיות משמעותיות, בהן פיברומיאלגיה וכאבים כרוניים, המאלצים אותו ליטול טיפול תרופתי קבוע, כולל שימוש ב"ליריקה", הנדרשים לו בבחינת צורך רפואי חיוני. נטען כי תרופה זאת היא היחידה המקלה על הכאבים הכרוניים מהם סובל הנאשם, וכי בלעדיה הנאשם כל אינו מסוגל לתפקד.

ב"כ הנאשם טען כי סירובו של הנאשם להפסיק את הטיפול לא נובע מחוסר נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אלא ממצאות רפואית המאלצת אותו להסתמך על הטיפול התרופתי על שמנת לשמור על יכולת תפקוד בסיסית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מבטא היום תובנות אותן לא ביטא בעבר, מתחרט על מעשיו, מביע רצון עז לשנות את אורחות חייו, לחדש את הקשר עם בנו ולחזור למסלול חיים נורמטיבי.

ב"כ הנאשם הדגיש את הצורך להשאיר לנאשם "אור בקצה המנהרה" ולעודדו לשקם את חייו ולחדש את הקשר עם בנו.

6. כל צד הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.
7. בדבריו האחרונים, הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו, ומודעות לפגיעתו במתלוננים. הנאשם הדגיש את מגבלותיו הפיזיות הכרוכות בטיפול התרופתי אותו מקבל, וטען כי הן מהוות מכשול משמעותי להשתלבותו בתהליך טיפולי בקהילה. הנאשם הצהיר על רצונו לשנות את חייו ולחדש את הקשר עם משפחתו. מתחם העונש ההולם
8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
9. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הגנה ושמירה על קניינו ותחושת ביטחונו של הציבור והפרט.
10. מעשי הנאשם נפרסים על פני חמישה אישומים. בשים לב לאופי העבירות, לרקע לביצוען, לסמיכות זמנים יחסית ונוכח עמדת הצדדים, סבורני כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, מתקיים קשר הדוק ביניהן, והן מהוות הן אירוע אחד, בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד [ר' למשל ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (פורסם בנבו)], וע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)].
11. מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות לרכבים וביצוע גניבות, מתקבלת תמונת הפסיקה הנוהגת הבאה:
- א. רע"פ 1200/11 מואיז יעקובוב נ' מדינת ישראל (נבו 14.02.2011)
- הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת נכס החשוד כגנוב. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה. ערעורו של הנאשם התקבל אך לעניין רכיבי מאסר מותנה נוספים ובקשת רשות הערעור נדחתה.
- ב. רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל (נבו 23.06.2015)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מתוכו, בכך שניפץ שמשה וגנב תיק עם כרטיס אשראי, מסמכים ו-400 ₪ במזומן. המתחם שנקבע נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר {על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, והופעלו בנוסף 6 חודשי מע"ת במצטבר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו}.
- ג. עפ"ג (מח' ב"ש) 13395-04-20 אבוכף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)
- הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות פריצה לרכב וגניבה מרכב בכך שפתח את דלתות הרכב בדרך לא ידועה ונטל מהרכב תיק גב עם ציוד אישי. המתחם שנקבע נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה.
- ד. ת"פ (שלום ב"ש) 2531-11-18 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (נבו 14.2.2021)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה תיקים. באחד מהם (ת"פ 15191-06-20) יוחסו לנאשם שלושה אירועים שעניינם ביצוע שתי התפרצויות לרכבים, שתי גניבות מרכבים וכן גניבת אופניים. המתחם שנקבע לתיק זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 39889-08-20 מדינת ישראל נ' אבו עדרה (פורסם בנבו)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בפריצה לרכב והפרת הוראה חוקית, בכך שבמהלך שהיה בתנאים מגבילים של מעצר בית, יצא ובמהלך "טיול" בדק ידיעות של רכבים עד שהצליח להיכנס לאחד הרכבים, ואז נעצר על ידי בלשים. המתחם שנקבע נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר ונדון במסגרת התיק הזו ל-10 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה.

12. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של כניסה לבתי תפילה, ר' למשל:
א. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 59078-05-22 בנימין נהרי נ' מדינת ישראל (נבו 14.9.2022)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית תפילה (סעיף 406(ב) לחוק העונשין), גניבה והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם פרץ כספת וגנב ממנה כסף, חיטט בארונות, שבר קופות צדקה וגנב תכולתן. הוא נעצר עם כסף מזומן ומכשירי פריצה. המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בהעדר עבר פלילי ונסיבות לקולה נוספות תוך שיקולי שיקום, נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בבית-המשפט המחוזי הוחלף המאסר בעבודות שירות ב-220 שעות של"צ, תוך שימת דגש על שיקומי הנאשם ונסיבותיו האישיות.

ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) 24838-10-22 רון חפ"י נ' מדינת ישראל (נבו 22.1.2023)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום מתוקנים. הרלוונטי לענייננו - ת"פ 12296-08-18, במסגרתו הורשע בעבירות של כניסה למקום תפילה, הסגת גבול, גניבה, וניסיון גניבה, בכך שנכנס לשיבה ופעם נוספת נכנס לבית כנסת וגנב קופות צדקה, כלי עבודה ומחשב נייד. המתחם שנקבע לתיק זה נע בין חודשים ספורים בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם נדחה.

13. אשר למדיניות ענישה בעבירות של הסגת גבול, ר' למשל:
א. עפ"ג (מח' מרכז) 27159-08-23 זריהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם 28.12.23)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות גניבה ובעבירת הסגת גבול פלילית: באישום הראשון, הסיג הנאשם גבול לבית האבות "ריטה" בקרית ים וגנב משם אופניים חשמליים. באישום השני, נכנס הנאשם לחדר העובדים במרכז לפעילות ימית, חיטט בתאי אחסון, וגנב טלפון נייד. המתחם שנקבע לשני האישומים יחדיו נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר. בשל קיומו של עבר פלילי מכביד, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר, ולרבות הפעלת 5 חודשי מאסר מותנה במצטבר. ערעורו של הנאשם נדחה.

ב. ת"פ (שלום ב"ש) 33192-04-21 מדינת ישראל נ' טורדגמן (נבו 20.7.2021)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבה והסגת גבול פלילית, בכך שנכנס לדוכן "שאנטי" בקניון הנגב בבאר שבע, בעודו סגור ללקוחות וגנב שעון יד (השעון לא הוחזר). המתחם שנקבע נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל. בשל היות הנאשם דר רחוב בעל נסיבות חיים קשות, הוא נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל, חרף עברו המכביד.

14. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גניבה בנסיבות דומות ו/או של חפצים בשווי דומה מלמדת על ענישה מגוונת, כך למשל:
- א. רע"פ 8016/22 נדב מקס אל גאוז נ' מדינת ישראל (נבו 24.11.2022)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד אשר נשכח על גבי דלפק בבית-חולים. המתחם שנקבע נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשל מצב רפואי ונסיבות אישיות מורכבות נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. הן הערעור והן בקשת הרשות לערעור נדחו.
- ב. רע"פ 6365/13 יפים קליינר נ' מדינת ישראל (נבו 23.9.2013)
הנאשם הורשע בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד. המתחם שנקבע נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר. בשל קיומו של עבר פלילי, נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, תוך קביעה שאין מקום לריצוי העונש בעבודות שירות בשל העבר הפלילי.
- ג. ת"פ (שלום ב"ש) 21794-09-14 מדינת ישראל נ' מיכאל קווצ'קו (נבו 25.1.2015)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד ו-300 ₪ במזומן שהיו מתחת למכשיר, ממאושפז בבית-חולים. המתחם שנקבע נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר. נוכח עבר פלילי מכביד נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר ולהפעלת מאסר מותנה באופן מצטבר חלקית.
15. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
16. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
תכנון שקדם לביצוע העבירה: העבירות שביצע הנאשם לא אופיינו בתכנון מוקדם מורכב או בתחכום רב, אך יש לשקול את אופן פועלו השיטתי של הנאשם תוך "ניצול הזדמנויות" במרחב הציבורי לפגיעה ברכוש. תעוזת הנאשם בולטת נוכח ביצוע העבירות לאור יום, בסביבה ציבורית תוך חוסר מורא מפני הסיכון להיתפס.
- הנזק שנגרם מביצוע העבירה: הנזקים הכלכליים אשר נגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם אינם גבוהים, ובחלק מהאישומים הרכוש הושב לבעליו. עם זאת, ברי כי הנאשם פגע בתחושת הביטחון האישי של המתלוננים נוכח מעשיו הפוגעניים.
- הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: גניבת הטלפון הנייד של מתלוננת 1, בשווי 3,500 ₪, נושאת עמה פוטנציאל נזק רב-ממדי: הטלפון הוא פריט יקר ערך, והחלפתו מהווה הוצאה משמעותית. לצד עלות המכשיר, ישנה אפשרות לאובדן נתונים חשובים השמורים במכשיר, כולל קבצים אישיים, תמונות, ואנשי קשר. טלפונים ניידים מכילים מידע אישי, כולל גישה לחשבונות בנק, דואר אלקטרוני, ורשתות חברתיות. הגעת מכשיר זה לידיים הלא נכונות עלולה להוביל להונאות, גניבת זהות, וניצול לרעה של המידע.

לגניבת הדיסק הקשיח מרכבו של מתלונן 2 פוטנציאל לנזקים משמעותיים בדמות אובדן נתונים חיוניים. דיסקים קשיחים משמשים לאחסון קבצים חשובים, מסמכים אישיים, ומידע מקצועי. אובדן כזה עלול לגרום לנזק בלתי הפיך, במיוחד אם המידע אינו מגובה. בנוסף, קיים פוטנציאל לשימוש לרעה בדיסק - ככל והדיסק מכיל נתונים רגישים, כגון פרטי גישה לחשבונות, מסמכים משפטיים, או מידע מקצועי רגיש. גניבת מפתחות הרכב של מתלונן 2 מגלמת פוטנציאל של גניבת הרכב עצמו בהמשך, בין אם על ידי גנב המפתחות עצמו ובין אם על ידי אחרים. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות: העבירות שביצע הנאשם נבעו במידה רבה מתלותו המתמשכת בסמים, אשר החלה בגיל צעיר והעמיקה לאורך השנים. התמכרות זו השפיעה באופן משמעותי על שיקול דעתו, תוך שיצרה דחף חזק להשגת רווחים מהירים על מנת לממן את צרכיו המידיים. לצד זאת, מצבו הכלכלי של הנאשם אינו קל. המדובר במי שמתקיים מקצבת הבטחת הכנסה ואינו מצליח להשתלב בתעסוקה מסודרת, גם בשל מצוקותיו הבריאותיות והרגשיות. הבחירה לפרוץ לרכבים ולמבנים ולגנוב פריטים בעלי ערך מדי, כגון ארנק, תיק, טלפון נייד ומוצרי צריכה, משקפת את לחציו הכלכליים ואת רצונו המידי של הנאשם להפיק רווח מידי תוך התעלמות מההשלכות מעשיו על אחרים. ברי כי בהעדרו של טיפול הולם, קיים חשש של ממש כי מעשים דומים יחזרו על עצמם בעתיד. בהתאם לאמור, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני, ובהתאם לכך, מצאתי לקבוע מתחם עונשי אחד אשר נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

מצבו הרפואי של הנאשם: עיון באסופת המסמכים הרפואיים אשר הוגשו על ידי הנאשם, מלמד כי הנאשם חווה חבלה קשה עם שברים בלסת ופגיעה בשיניו במהלך שנת 2006 (נ/1 עד נ/4). כמו כן, מרפאת כאב מציינת כי התרופה "ליריקה" הינה תרופה קבועה הנמצאת בתיקו הרפואי וכי הנאשם סובל מכאבים כרוניים (נ/5, נ/6). נוכח מצבו הרפואי המורכב, ברי כי ריצוי עונש המאסר קשה יותר לנאשם בהשוואה לאחר, וסבורני כי יש לתת לכך משקל מסוים לקולה.

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות. הרלוונטיות לענייננו הן שתי הרשעותיו האחרונות מחודש יוני 2020 - האחת בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה, בגין נדון הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל ול-4 חודשי מאסר מותנה, והשנייה בעבירות גניבה, איומים והחזקת סמים, בגין נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל ול-3 חודשי מאסר מותנה. המאשימה עתרה להפעלת שני מאסרים מותנים אלה. לצד אלו, נדון הנאשם בגין עבירת גניבה גם בשנת 2016 ובעבירת שוד (שהתיישנה) בשנת 2014.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וניסיונות חזרה למוטב: הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה לנפגעי העבירות אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, נלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. במסגרת תסקיר שירות המבחן צוין כי הנאשם מביע תובנות חדשות ביחס לדפוסי התנהגותו המכשילים, ומגלה רצון להשתלב בתהליך טיפולי. עם זאת, מגבלותיו הבריאותיות של הנאשם מונעות ממנו להשתלב בקהילה טיפולית סגורה. חוסר נכונות הנאשם לבחון חלופות לטיפול התרופתי אותו נוטל ("ליריקה") מגביל את האפשרויות לשיקום במסגרת קהילתית, וסבורני כי מטיל גם על הנאשם חלק מהאחריות לאי-מיצוי הליך טיפולי. נתונים אלו, בשילוב עברו הפלילי של הנאשם מעוררים ספק בדבר אפשרות שינוי חיובי עתידי, על אף הצהרת כוונות מצדו.

נסיבות חיים קשות והשפעתן על העבירות: הנאשם מתמודד עם נסיבות חיים מורכבות, המשקפות קשיים מתמשכים אשר השפיעו על התנהלותו ובחירותיו. טראומת ילדות קשה, בעקבות תאונה בגיל 7 אשר הותירה אותו עם שברים בלסת ובשיניים, השפיעה על דימויו העצמי של הנאשם וגרמה לקשיים חברתיים לאורך השנים. ברקע מעשי הנאשם גם התמודדות עם פיברומיאלגיה הגורמת לו לכאבים כרוניים ופוגעת בתפקודו, מצוקה כלכלית, ותלות בסמים ברקע מעשיו.

18. בשקלול מכלול הנסיבות, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש בתחילת השליש השני של המתחם אשר נקבע לעיל.

סוף דבר

19. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר בפועל.

מורה על הפעלת מאסרים מותנים באופן הבא:

4 חודשי מאסר מותנה מת"פ (שלום בש) 27226-11-19 ו- 3 חודשי מאסר מותנה מת"פ (שלום בש) 51217-04-19 יופעלו באופן מצטבר חלקית כך הנאשם ירצה בסך הכל 24 חודשי מאסר בפועל.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מדי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. הנאשם יפצה את מתלון 2 בסך של 2,000 ₪, ואת מתלוננת 4 בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.5.25 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו. המאשימה תמסור פרטי מתלוננות בתוך 14 ימים.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.